

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Novém Jičíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. 5. 2020 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lenky Sosíkové a přísedících Mgr. Dany Jančálkové a Tomáše Hrnčárka

takto:

Obžalovaný

Xxx

narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Jiříce,

je vinen, že

1) v přesně nezjištěné době od 22. 30 hod. dne 12. 5. 2018 do 01.30 hod. dne 13. 5. 2018 v Šenově u Nového Jičína, okres Nový Jičín, v prostoru bývalé čerpací stanice na ulici Jeremenkova s již odsouzeným xxx přistoupili k poškozenému xxx, který zde s xxx nocoval ve spacácích, odsouzený xxx poškozeného opakovaně kopl do hrudníku a pokračoval ve fyzickém napadání i poté, co se poškozený ze spánku probрал, a oba na poškozeného křičeli a dotazovali se jej, zda již uhradil dluh xxx a poté po něm odsouzený xxx chtěl, aby jim každému dal finanční částku ve výši 1.500,-Kč, což poškozený odmítl s tím, že peníze nemá, načež mu prohledali oděv, přičemž poškozený nekladl odpor, našli u něj mobilní telefon zn. Alcatel v hodnotě 300 Kč, který si ponechali a způsobili mu tak zhmoždění hrudníku s nutností jednorázového ošetření bez doby léčení a omezení na obvyklém způsobu života,

2) v přesně nezjištěné době od 22. 30 hod. dne 12. 5.2018 do 01.30 hod. dne 13. 5. 2018 v Šenově u Nového Jičína, okres Nový Jičín, v prostoru bývalé čerpací stanice na ulici Jeremenkova spolu s již odsouzeným xxx poté, co fyzicky napadli a oloupili poškozeného xxx, se obrátili k poškozené xxx, již odsouzený xxx je představil jako policisty v civilním oděvu, vyzval ji k předložení občanského průkazu a když odpověděla, že ho u sebe nemá, vyzval ji, aby je následovala na policejní oddělení k prokázání totožnosti, v jejich doprovodu poškozená došla za

nedalekou trafostanicí u železničního přejezdu, zde jí již odsouzený xxx vulgárně nadával, obnažil si penis a stimuloval si jej rukou a poté se slovy „dělej ty děvko“ jí penis strčil do úst, přičemž poškozená xxx klečela a již odsouzený xxx ji držel za vlasy, poté ji strhl na zem „na všechny čtyři“, stáhl jí elastické kalhoty, pod kterými neměla spodní prádlo, chytil ji za vlasy a vykonal na ni soulož a pak vyzval obžalovaného xxx, aby „šel taky“, přičemž obžalovaný xxx se opakovaně pokoušel s poškozenou xxx souložit, přičemž došlo ke spojení pohlavních orgánů, avšak nedošlo u něj k vyvrcholení a při odchodu již odsouzený xxx poškozené vyhrožoval vazbou, pokud o tom někomu řekne,

tedy

- ad 1) proti jinému užil násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,
- ad 2) jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží,

čímž spáchal

- ad 1) zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku
- ad 2) zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku

a odsuzuje se

za tuto trestnou činnost a sbíhající se přečiny krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 30. 5. 2018, č.j. 20 T 58/2018-50, který mu byl doručen dne 14. 10. 2018 a nabyt právní moci dne 23. 10. 2018 a sbíhající se pokus zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 145 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 9. 2019 č.j. 32 T 2/2019-316, ve znění usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 28. 1. 2020 č.j. 2 To 102/2019-367, který nabyt právní moci dne 28. 1. 2020 a kterým byl dle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušen výrok o trestu z citovaného trestního příkazu Okresního soudu v Novém Jičíně č.j. 20 T 58/2018-50, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu

podle § 145 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) let a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se současně ruší výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 30. 5. 2018 č.j. 20 T 58/2018-50, který mu byl doručen dne 14. 10. 2018 a nabyt právní moci dne 23. 10. 2018 a výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 9. 2019 č.j. 32 T 2/2019-316 ve znění usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 28. 1. 2020 č.j. 2 To 102/2019-367, který nabyt právní moci dne 28. 1. 2020, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen společně a nerozdílně s již odsouzeným xxx zaplatit na náhradu škody poškozené **České průmyslové zdravotní pojišťovně** se sídlem Jeremenkova 161/11, Vítkovice, 703 00 Ostrava, IČO 47672234, částku **1 824 Kč.**

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně č. j. 19 T 115/2018-238 ze dne 5. 12. 2018 byli obžalovaní xxx a xxx odsouzeni pro zvlášť závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního

zákoníku a zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) k trestům odnětí svobody v trvání šesti let. Obžalovaný xxx si ve věci nepodal odvolání, ve vztahu k jeho osobě je rozsudek k datu 16. 1. 2019 pravomocný. Naproti tomu k odvolání obžalovaného xxx bylo usnesením Krajského soudu v Ostravě č. j. 5 To 43/2019-251 ze dne 25. 2. 2019 rozhodnuto, že rozsudek se zrušuje a věc byla vrácena soudu prvního stupně k novému rozhodnutí s tím, že soudu bylo uloženo, aby byl řádně proveden výslech svědkyně xxx a popřípadě (toto krajský soud ponechal na úvaze okresního soudu) byly odstraněny pochybnosti ohledně procesní použitelnosti protokolů o výslechu svědků xxx a xxx z přípravného řízení.

2. Soud tedy v intencích rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě doplnil dokazování a shledal, že byl prokázán skutkový stav tak, jak je popsán ve výroku rozsudku.
3. Soud především opětovně vyslechl svědkyni xxx, která vypověděla, že předmětnou událost si již úplně nevybavuje. Pamatuje si, že tam byl křik, že pana xxx začali bít, slyšela nějaké rány. Chtěli po něm peníze, ona měla strach. Slyšela určitě dva hlasy, nicméně neví, jestli ho bili oba dva nebo jenom jeden. Ona se nedívala, otočila se a schoulila. Mluvili něco o penězích, jeden z nich řekl, že když jim peníze nedá, tak si to vybíjí na ní. Pak přišli za ní, že jsou policie a že ji musí odvést. Již si nevybavila, který z dvojice toto uvedl. Ona s nimi odešla dobrovolně ze strachu. Nejdříve věřila, že jsou od policie. Ten vyšší měl něco v ruce, říkal, že musí o ní něco zjistit, když neměla občanku a že musí počkat. Šli k budce, tam se zeptala, jestli si může sednout. Sedla si a potom se to nějak seaběhlo. Když si sedla, tak ten menší někam odešel. Ten vyšší ji nebil, držel jí za vlasy a znásilnil ji zezadu, neví jak, prostě zezadu, držel jí za vlasy, potom jí dal penis do pusy. Potom přišel ten druhý a on mu řekl, aby si šel taky užít. Tomu druhému se ani moc nechtělo, ale nakonec jo, ale ten druhý s ní nic neměl, výzvu sice neodmítl, ale jakoby jenom dělal, že to dělá. On si na ní jenom lehl. V tu dobu již měla stáhnuté kalhoty. Již si nepamatovala, zda byl svlečený či oblečený, ale nic jí neudělal. Ten vyšší jí pak řekl, že doufá, že umí mlčet, že zná její kluky, takže měla obavu. Vzhledem k tomu, že svědkyně vypovídala odlišně od své výpovědi v přípravném řízení, byla jí v souladu s ustanovením § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu přečtena část její výpovědi z přípravného řízení, kde vypověděla, že když byla na čtyřech, tak zezadu přišel ten druhý, ten nebyl tak hrozný, neškubal za vlasy a nenadával. Počinání prvního muže nekomentoval, když ten vyšší muž skončil, tak mu řekl: „pojď taky“ a ten šel. Když ležela na zádech, tak došlo ke klasické souloži s tím menším mužem, jenže on se ani neudělal, nešlo mu to. Jak se ocitla na zádech, si již nevzpomínala, v té době rezignovala, již jí bylo všechno jedno. S menším mužem došlo ke spojení pohlavních orgánů, ale „neudělal se“, tedy neejakuloval. Po přečtení této části výpovědi z přípravného řízení svědkyně uvedla, že je pravdou, co tehdy vypovídala, nyní už je to dlouho a nepamatuje si to, když vypovídala na policii, pamatovala si to lépe, bylo to čerstvé a nelhala. Již si nepamatovala, jak byla policistou při výslechu poučena.
4. K dotazům státní zástupkyně vypověděla, že penis obžalovaného cítila v rozkroku, již si nevzpomíná, zda jej cítila v sobě. To, co řekla na policii, byla pravda. Z obžalovaného má obavy. K dotazům obhájkyně vypověděla, že penis se obžalovanému podařilo do ní zasunout jenom trošku, úplně normálně to nebylo. Přišlo jí, že druhý muž sex jenom předstíral. Již neví, jak dlouho to trvalo, neví, zda si pomáhal rukama. Co se týče napadení svědka xxx, vypověděla, že již neví, zda chtěli po něm peníze oba nebo jeden, neví, jak to bylo s mobilem, toto jí pan xxx sdělil až druhý den. Pan xxx se bránil slovně, říkal: „co děláte, já nemám peníze“. Opět uvedla, že to, co v tomto směru vypověděla na policii, byla pravda.
5. K otázce průběhu výslechu jako svědkyně v přípravném řízení, resp. k otázce, jakým způsobem byla poučena, uvedla státní zástupkyně, že policista xxx tuto v úvodu ústně poučil ve smyslu písemného znění poučení v protokole. Toto poučení nečetl, řekl jí ho svými slovy. Následně po skončení výslechu jí celou její výpověď doslova přečetl. Svědkyně byla poučena o povinnosti vypovídat pravdu, o významu svědecké výpovědi a o důvodech pro odepření výpovědi. Byla dle státní zástupkyně poučena řádně a na toto uvedla, že poučení rozumí a vypovídat bude. Po tomto

ústním poučení nebyly ze stran obhájkyně žádné námítky a začal výslech. U výslechu svědka xxx nebyla přítomna. Obhájkyně nadále trvala na tom, že poučení svědkyně bylo velice stručné a dle ní neúplné. Protokol jí byl přečten na žádost obhájkyně.

6. Svědek xxx, který předmětný výslech v přípravném řízení prováděl, vypověděl, že již si na průběh výslechu poškozené xxx a poškozeného xxx nepamatuje, obecně svědkům předkládá tiskopis s poučením a pak osoby, které vyslýchá, upozorní na to, aby mluvily pravdu, nevymýšlely si, nikoho křivě neobvinili. Prostě říká takové základní nejdůležitější poučení. Má za to, že stejně to probíhalo i v případě výslechu poškozených. Vzpomíná si, že po ukončení výslechu jednu výpověď přečetl, již si nepamatuje kterou, neboť zde byla námitka v tom smyslu, že dotyčný si to nepřečte, že nemá brýle. Nevzpomínal si, že by při výslechu padaly nějaké námítky ze stran obhájkyně ve smyslu, že by poškození byli nedostatečně poučeni. Má za to, že četl výslech pana xxx, následně do protokolu dopisoval, že to bylo přečteno. U paní xxx si nevzpomíná, zda rovněž jí byl protokol přečten. Po nahlédnutí do předmětných protokolů svědek doplnil, že poznámku ve znění „po ukončení výslechu byl svědkyni protokol přečten policejním orgánem z důvodu, že nemá brýle a nevidí, poručík xxx“, psal on. Dodatek „čteno bez poučení“ nepsal. K tomuto obhájkyně uvedla, že tento napsala ona. Svědek xxx uvedl, že policista jej při výslechu poučoval o jeho právech a povinnostech, nevzpomene si, zda mu poučení četl nebo říkal ústně. Brýle při výslechu na policii neměl, jedná se o brýle na čtení. Protokol o výslechu si nepřečetl, již si nepamatoval, zda mu protokol přečetl policista. Pokud byl před výslechem poučen o povinnosti vypovídat pravdu, řekl, co se mu přihodilo, nevymýšlel si. Dále doplnil, že s obžalovaným xxx jsou kamarádi, ale volný čas spolu netráví, z tohoto nemá strach. Opět zopakoval, že na policii si průběh událostí pamatoval lépe, vypovídal tam pravdu.
7. S ohledem na výše uvedené má soud za to, že nelze pochybovat o procesní použitelnosti protokolů o výslechu svědků xxx a xxx z přípravného řízení. Jak státní zástupkyně, tak slyšený policista, který výslech prováděl, tak oba svědkové se vyjádřili, že byli poučeni o povinnosti vypovídat pravdu, o významu svědecké výpovědi, důvodech pro odepření výpovědi.
8. Svědek poškozený xxx u hlavního líčení vypověděl, že ten večer spali se svědkyní xxx u benzínky. Přišel tam pan xxx s tím, že dluží xxx peníze a začalo to. Začal jej prohledávat, jestli nemá peníze. Svědek mu uvedl, že peníze nemá. Pan xxx tam byl s panem xxx, on zná oba obžalované, přičemž do něj kopal, jeho šacoval a vzal mu mobil pan xxx. Pan xxx říkal panu xxx, že do něj nemá kopat, že ho má nechat být. Pak mu řekli, že má otočit hlavu k zemi, že se nemá dívat. Slyšel, jak xxx chtěl po paní xxx občanku, ona mu řekla, že ji nemá, na což ji tento uvedl, že půjde s nimi na policii. Pak všichni tři odešli. On sbalil spacáky a šel to nahlásit. Neví, co se dělo s paní xxx. Ten den byl opilý, ale to, co uvedl, si pamatuje. S paní xxx si ten den koupili celkem 6 litrů vína, a to po třech dvoulitrových petlahvích, kdy dvě z toho vypili. Vzhledem k tomu, že výpověď svědka u hlavního líčení se lišila od jeho výpovědi jako svědka v přípravném řízení, byla mu dle § 211 odst. 3 písm. a) tato ve sporných bodech přečtena, zejména v části, kdy v přípravném řízení hovořil, pokud se týče útoku na jeho osobu vždy v množném čísle, že se tedy na něm podíleli oba obžalovaní a že neuváděl, že by se jej obžalovaný xxx zastával, tedy že by říkal spoluobžalovanému xxx, aby ho nechal být. K tomuto svědek uvedl, že pokud v přípravném řízení mluvil v množném čísle, tak to tak říct nechtěl, napadal jej pouze xxx, když nyní si toto uvědomuje lépe. Ví, že do něj kopal jen jeden útočník, a to xxx, tento mu rovněž uváděl, že dluží peníze xxx. Rovněž peníze z podpory po něm chtěl xxx s tím, že jim každému musí dát 1 500 Kč. Uvedl, že vypovídal pravdu jako svědek na policii, tak u hlavního líčení s tím, že si dříve neuvědomil, že se jej obžalovaný xxx zastával. O projednávání věci se s obžalovaným xxx od události nebavili, i když se několikrát potkali. Na otázku, zda se obžalovaného xxx bojí, uvedl, že je to těžko říct a že nebude odpovídat s tím, že se nestalo, že by v minulosti mu obžalovaný xxx nějak ublížil nebo jej napadl.
9. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie specializace klinická psychologie, který byl vypracován na poškozenou xxx se podává, že svědkyně je schopna správně

vnímat, ukládat do paměti, vybavovat si a reprodukovat prožité události v úrovni obvyklé u průměrného jedince. Tato její obecná schopnost byla v rámci inkriminované události částečně snížena vlivem faktoru opilosti. V důsledku tohoto faktoru lze u svědkyně počítat s nepostižením některých situačních detailů a souvislostí a s obsahově chudší a méně diferencovanou výslednou vzpomínkou. Nebyly však zjištěny skutečnosti, které by dovolovaly zpochybnit schopnost svědkyně uložit do paměti a reprodukovat podstatu prožitého děje. U svědkyně nebyly zjištěny sklony ke zkreslování údajů o prožitých událostech, nebyly u ní zjištěny známky lhavosti. Nebyly zjištěny ani tendence produkovat smyšlenky a aktivně zkreslovat skutečnosti. Ve sděleních svědkyně bylo možno zaznamenat dílčí odlišnosti od prvotně protokolované výpovědi (pořadí realizovaných sexuálních praktik a polohy), jejichž analýza ukazuje na to, že s odstupem času došlo k úbytku přesnosti a diferencovanosti vzpomínky na kritickou událost v dílčích aspektech. Avšak při stabilitě referencí o podstatě předmětné situace. Toto je vysvětlitelné slábnutím paměťové stopy s odstupem času, jakož i tendencí vytěšňovat vzpomínky na předmětnou událost obrannými mechanismy osobnosti. Pokud jde o alkohol u svědkyně, z psychologického pohledu odpovídá abúzu alkoholu, nevykazuje znaky závislosti. V prožívání poškozené je patrný sklon k emoční distanci, nechut' zabývat se událostí a připomínat si ji. Nelze však potvrdit fenomény, jež by v psychologickém pohledu naplňovaly obraz postraumatické stresové poruchy.

10. Podle § 211 odst. 1 trestního řádu byl se souhlasem státní zástupkyně a obžalovaných čten protokol o výslechu svědka xxx, který vypověděl, že za ním přišel na Azylový dům obžalovaný xxx a předal mu mobilní telefon od poškozeného xxx s tím, že ho našel a že v něm není SIM karta. Následně se pak od poškozeného xxx dozvěděl, že ho měli zmlátit, přepadnout a telefon vzít z kapsy. Dále mu svědek uváděl, že xxx odvěkli a znásilnili. On osobu xxx zná asi 20 let a tomuto věří. On následně telefon předal do úschovy p. xxx.
11. Z dalších důkazů pak bylo provedeno ohledání místa činu včetně pořízení fotodokumentace, byl proveden důkaz lékařskými zprávami ohledně obou poškozených, včetně orientačních dechových zkoušek, ze kterých se podává množství alkoholu v krvi, která u poškozeného xxx činila 13. 5. 2018 v 2:05 hod. cca 2,48 promile a téhož dne v 7:08 hod. 1,03 promile, u poškozené xxx 13. 5. 2018 v 7:51 hod. 1,66 promile a téhož dne v 11:00 hod. 0,74 promile. Bylo vypracováno odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika, ze kterého se podává, že srovnáním stopy č. 2 (stěr z obličeje poškozené) byla nalezena shoda s profilem DNA osoby xxx. xxx potom vydal policejnímu orgánu mobilní telefon, který byl ztotožněn jako mobilní telefon poškozeného xxx.
12. Soud vyhodnotil provedené důkazy jednotlivě, ve vzájemných souvislostech a v souhrnu dospěl k závěru o vině obžalovaného tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku. Tato byla prokázána zejména výpověďmi slyšených svědků xxx a xxx. Co se týče rozporu ve výpovědích svědka xxx v přípravném řízení a v řízení před soudem, kde svědek podstatným způsobem redukoval úlohu obžalovaného xxx na útoku vůči své osobě, pak soud dospěl k závěru, že tomu tak bylo z obavy svědka obžalovaného xxx a dále vlivem doby, která od skutku již uplynula. Svědek opakovaně poukazyval na to, že si události nejlépe pamatoval bezprostředně po činu a že se tedy odehrály tak, jak vypovídal na policii. Již v přípravném řízení svědek xxx popisoval jako iniciativnějšího a agresivnějšího v průběhu útoku již odsouzeného xxx, nicméně dle soudu účast obžalovaného xxx na tomto útoku dosahuje intenzity spolupachatelství. Dle soudu je s podivem, že svědek v průběhu hlavního líčení měnil svůj postoj k obžalovanému xxx, kdy nejprve nechtěl uvádět, zda z něj má obavu, že je to těžko říct, naposledy pak, že jsou kamarádi. Dle soudu pokud by obžalovaný xxx měl skutečně v úmyslu jednání již odsouzeného xxx zabránit, pak by toto ukončil a nepokračoval by s tímto dále v páčání další závažné trestné činnosti, které se dopustili vůči poškozené xxx. Rovněž tak svědkyně xxx postupně měnila svou výpověď ve vztahu k obžalovanému xxx, kdy naposledy u hlavního líčení vypovídala v tom smyslu, že soulož pouze předstíral, že jí nic neudělal. Vzhledem k rozporům oproti výpovědi svědkyně z přípravného řízení jí byla předmětná část výpovědi z přípravného řízení přečtena, kdy svědkyně uvedla, že si v přípravném řízení událost pamatovala lépe a nelhal. Pravou je, že již v přípravném řízení svědkyně vypovídala v tom smyslu,

že obžalovaný xxx se tzv. „neudělal“, tedy nejakuloval, že mu to nešlo a nakonec i při své poslední výpovědi u hlavního líčení k dotazům vypověděla, že penis se obžalovanému do ní podařilo zasunout, byť jen trošku. Rozpory opětovně soud přičítá době, která od předmětné události uplynula a dle soudu není pochybnosti o věrohodnosti výpovědi svědkyně v přípravném řízení. Svědkyně obžalovaného usvědčuje rovněž, co se týče zločinu loupeže vůči poškozenému xxx, kdy slyšela křik, jednalo se určitě o dva hlasy, rány. Svědek xxx se bránil slovy: „Co děláte, já nemám peníze“. Svědkyně při žádném ze svých výpovědí neuváděla, že by se jeden z útočníků snažil druhému v jeho jednání zabránit. Vždy hovořila o dvou útočnicích, byť samotný útok neviděla, pouze jej slyšela. Co se týče jednání obžalovaného vůči poškozené xxx, nemá soud žádné pochyby, že se jednání dopustil tak, jak je popsáno ve skutkové větě rozsudku, a to i s ohledem na závěry znaleckého posudku, kde se znalec vyjadřuje k možným příčinám odchylek ve výpovědích poškozené, která nicméně v základních rysech zůstává stále stejná. Soud tedy tvrzení obžalovaného xxx, že on se předmětného jednání jak vůči poškozenému xxx, tak vůči poškozené xxx nedopustil, že vše spáchal již odsouzený xxx, nevěřil, když toto bylo vyvráceno výpověďmi poškozených, kdy za stěžejní soud s ohledem na výše uvedené považuje jejich výpovědi z přípravného řízení. Je pravdou, že oba poškození byli pod vlivem alkoholu, ale uvedli, že si záležitost vybavují, což dokládá i to, že jejich výpovědi spolu korespondují. Svědkyně xxx opakovaně uvedla, že sama by znásilnění nenahlásila. Toto vyšlo najevo díky poškozenému xxx. Poškozená tedy zjevně není motivovaná snahou obžalovanému uškodit. Další návrh na doplnění dokazování výslechem svědka xxx soud zamítl jako nadbytečný, když skutkový stav tak, jak je pospán ve výroku rozsudku, má za prokázaný tak, jak je uvedeno výše.

13. Při úvahách o druhu a výměře trestu vycházel soud z ustanovení § 37 - § 39 trestního zákoníku, kdy na straně obžalovaného neshledal žádné polehčující okolnosti. Obžalovaný má v opise z evidence rejstříku trestů celkem osm záznamů, co se týče záznamů z posledního období, tak v případě odsouzení pod sp. zn. 20 T 147/2016 ze dne 26. 9. 2016 bylo rozhodnuto dne 18. 4. 2020 o osvědčení obžalovaného. Co se týče dalších dvou rozsudků ze dne 31. 5. 2018 20 T 58/2018 s datem doručení trestního příkazu 14. 10. 2018 a rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 9. 2019 sp. zn. 32 T 2/2019, pak ve vztahu k těmto rozhodnutím je na místě uložení souhrnného trestu odnětí svobody, přičemž předmětnými rozhodnutími byl obžalovaný odsouzen, co se týče rozhodnutí 20 T 58/2018 pro přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin a v případě rozsudku Krajského soudu v Ostravě 32 T 2/2019 ve znění usnesení Vrchního soudu v Olomouci, pak k souhrnnému trestu odnětí svobody ve vztahu k rozhodnutí 20 T 58/2018, a to pro pokus zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 k § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) trestního zákoníku. Vzhledem k tomu, že v daném případě se obžalovaný xxx společně s již odsouzeným xxx dopustil dalších dvou zvláště závažných zločinů, a to loupeže a znásilnění a dále s ohledem na skutečnost, že obžalovaný je osobou se sklonem k páčání trestné činnosti (viz. opis z evidence rejstříku trestů), kromě toho se opakovaně dopouštěl rovněž přestupků proti občanskému soužití (dle zprávy Městského úřadu v Novém Jičíně má tento za období od července 2015 do listopadu 2017 celkem pět záznamů), kdy s ohledem na trestní sazbu činu nejpřísněji trestného, tedy dle § 145 odst. 2 trestního zákoníku od pěti do dvanácti let, rozhodně nepřicházelo v úvahu ukládání jiného druhu trestu, než trestu odnětí svobody spojeného s jeho přímým výkonem. Jako přitěžující okolnost hodnotil soud ve smyslu § 42 písm. n) trestního zákoníku to, že obžalovaný spáchal více trestných činů, z toho tři zvláště závažné zločiny. Navíc se trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení z rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 26. 9. 2016 č. j. 20 T 147/2016-82, který mu byl doručen dne 7. 10. 2016 a nabyl právní moci dne 18. 10. 2016. Aniž by soud zpochybňoval právo obžalovaného na volbu způsobu obhajoby, hodnotil v rámci posuzování možnosti nápravy obžalovaného také jeho postoj k vlastní trestné činnosti, když je třeba konstatovat, že obžalovaný neprojevil žádné známky sebereflexe či lítosti. Všem těmto skutečnostem dle soudu odpovídá uložení trestu odnětí svobody v trvání 7,5 let se zařazením do věznice s ostrahou.

14. Co se týče výroku o náhradě škody, pak k trestnímu řízení se řádně a včas připojila se svým nárokem Česká průmyslová zdravotní pojišťovna a obžalovaný byl tedy dle § 228 odst. 1 trestního řádu zavázán společně a nerozdílně s již odsouzeným xxx zaplatit této pojišťovně na náhradu škody částku 1 824 Kč, kterou pojišťovna řádně doložila.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání ve lhůtě 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, ke Krajskému soudu v Ostravě, prostřednictvím podepsaného soudu.

Státní zástupce a obžalovaný mohou podat odvolání pro nesprávnost kteréhokoli z výroků, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání je vždy možno podat též proto, že takový výrok učiněn nebyl, nebo i proto, že bylo porušeno ustanovení o řízení, jež předcházelo rozsudku.

Odvolání musí být ve stanovené zákonné lhůtě řádně odůvodněno tak, aby z něho bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Z odvolání státního zástupce musí být patrné, zda se podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Nový Jičín 20. května 2020

Mgr. Lenka Sosíková
předsedkyně senátu